

TEN ROOMS OF THE MIND

MADNESS

Excess

ความบ้าแบบ GILLETTE

ความล้นเกิน

สิบห้องแห่งจิตใจ

มีบ้านหลังหนึ่งที่เราแต่ละคนอาศัยอยู่โดยไม่เคยเลือกมันเลย

มันไม่มีที่อยู่ ไม่ปรากฏบนแผนที่ใด แต่เรารู้จักมันดีกว่าสถานที่ใด ๆ ที่เราเคยอาศัยอยู่จริง
ข้างในมีประตูสิบบาน

บางบานเราเปิดทุกวันโดยไม่รู้ตัว

บางบานเราใส่กุญแจไว้ แสร้งทำว่ามันไม่เกี่ยวอะไรกับเรา

และยังมีห้องที่เราไม่ได้สร้างขึ้นเอง แต่ก็ยังพกพามันไว้ข้างในอยู่ดี นี่ไม่ใช่ทฤษฎี

ไม่ใช่คู่มือจิตวิทยาที่ฝุ่นจับอยู่บนชั้นหนังสือ

นี่คือคำบอกเล่าของผู้ชายคนหนึ่งที่ได้ผ่านสิบห้องนี้ทีละห้อง บ่อยครั้งโดยไม่รู้ว่าตัวเองอยู่ที่ไหน และตอนนี้ เมื่อมีอายุเพิ่มขึ้นอีกไม่กี่ปีบนบ่า เขากำลังพยายามบรรยายมันให้ตรงตามที่
เขาได้ประสบมา

ประตูสิบบาน

ผมเปิดมันทุกบาน

บางบานด้วยความอยากรู้

บางบานอย่างไม่เต็มใจ

บางบานก็ต่อเมื่อสายเกินกว่าจะหันหลังกลับแล้ว

หากห้องเหล่านี้ให้ความรู้สึกคุ้นเคย นั่นไม่ใช่เพราะมันเล่าเรื่องของผม

แต่เพราะที่ใดสักแห่งลึก ๆ ข้างใน มันก็เล่าเรื่องของคุณด้วย

Ferdinando

ความบ้า — ความล้นเกิน

พวกเขาเรียกผมว่าบ้า

มากกว่าหนึ่งครั้ง

บางครั้งเพราะผมคิดมากเกินไป

บางครั้งเพราะผมรู้สึกมากเกินไป

และบางครั้งก็เพียงเพราะผมมองสิ่งต่าง ๆ จากอีกมุมหนึ่ง

เมื่อเวลาผ่านไป ผมตระหนักว่าความบ้ามักเป็นป้ายที่เราติดให้แก่สิ่งที่เราจัดประเภทไม่ได้

แต่ก็มีความบ้าชนิดหนึ่งที่เกิดจากความอ่อนไหวที่มากเกินไป

จากการตั้งคำถามที่มากเกินไป

จากการไม่อาจยอมรับพื้นที่ที่ไร้ความลึก

ความบ้าคือห้องที่ความคิดวิ่งเร็วกว่าภาษา

ที่อารมณ์มาถึงพร้อมกันทั้งหมด

ที่หัวใจไม่อาจปิดประตูของมันได้

ใครก็ตามที่เดินผ่านมันไปไม่เคยออกมาโดยไม่เปลี่ยนแปลง

เพราะพวกเขาได้เห็นบางอย่าง

และสิ่งที่ได้เห็นแล้วไม่อาจลบออกจากสายตาได้

หลายคนเชื่อว่าความบ้าคือสิ่งตรงข้ามกับสติปัญญา

ผมไม่แน่ใจนัก

บางครั้งพวกมันเป็นญาติสนิทกัน

บางครั้งความบ้าคือสติปัญญาที่ไปถึงขีดจำกัดสุดท้าย

จุดที่มันไม่อาจถูกกักเก็บไว้ได้อีก

ที่มันมองเห็นความเชื่อมโยงมากเกินไป

ความหมายมากเกินไป

ความจริงมากเกินไปในเวลาเดียวกัน

และเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น ภาษาก็ไม่เพียงพออีกต่อไป

เหลือเพียงท่าทาง — หรือความเจ็บ — ในฐานะผู้แปลที่ไม่สมบูรณ์

Ferdinando